

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 14. Confirmatio Catechumenorum a Papenheimensibus Lutheranis recens inventa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII. petunt) per Commissiones locales sum-
 A. C. 1732. ptibus gravantium tam pro nunc quam
 pro futuro procedatur &c.

§. XIV.

*Confirmatio Catechumenorum a Pa-
 penheimensibus Lutheranis re-
 cens inventa.*

Duorum jam sæculorum ætatem at-
 tulerat nova Lutheri secta, utpotè
 cujus confessio a primis ejus Apostoli-
 fabricata, Augustæ Cæsarea auctori-
 tate Anno 1530. publice in mundo com-
 parere permissa est: cum autem diver-
 opinantium æstus, & humani ingenii
 angustix haud permetterent, ut intra
 tam breve tempus omnia excogitari
 ac præscribi possent, quæ de Romanæ
 a qua sese separarunt, Ecclesiæ Sacri-
 aut retinenda, aut immutanda vel pe-
 nitus eliminanda censerent, hinc acci-
 dit, ut hujus sectæ embrio non nisi
 sensim per gradus cum ætate adolesce-
 ret, aliis & aliis subinde Magistris pro-
 re nata & temporis opportunitate ali-
 qua dementibus, alia addentibus. In-
 ter hæc merito recensenda venit Lu-
 theranorum confirmatio, cujus nomi-
 nisi obscurum vestigium Misniæ Anno
 1539. deprehendebatur; posterioribus
 vero temporibus vix in tribus aut qua-
 tuor

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

tuor eorum Ecclesiis in usu erat, in aliis vero vel ignorabatur, vel omnino rejiciebatur: Hoc tamen anno Pappenheimensibus Prædicantibus hunc ritum, qui antea ibi nunquam vigeat, invehere bene visum erat, quocirca Fridericum Ferdinandum Comitem urgebant, ut hanc confirmationem tam in Urbe, quam in circumvicinis pagis introduci permitteret. Annuit ipse, & die vigesima tertia Martii certam illius formam præscripsit, statuitque, ut infantes nondum ad Cœnam admissi in Palmarum Dominica hoc anno prima vice a suis Parentibus & Patrinis ad Ecclesiam deducerentur; ut vero infantibus odium in Catholicos ferme unacum lacte instillaretur, præceptum est, ut Præco illis exponeret, *abusum Confirmationis in Papatu adeo enormem esse, ut Catholici illam etiam ad Sacramentum eveherent, & hujus ritus excellentiam adjectis pluribus superstitiosis caeremoniis depravarent, quapropter in potissimis Lutheranorum dititionibus abrogata, in aliis vero retenta fuerit.* Absoluto pio hoc sermone præceptum est, ut Præco infantes his verbis alloqueretur: *Vultisne in confessione Evangelicæ fidei perseverare, pactum Baptismale innovare, abrenuntiare Diabolo, ejus operibus, & omnibus ejus actibus? creditisne in Deum Pa-*

E 3

trem

Sæc. XVIII. trem, omnipotentem Creatorem cæli & terræ, in Jesum Christum, & Spiritum

Sanctum respondete ita: Ergo Deus confirmet vos, & conservet semper usque in finem. His peractis Præco singulis infantibus manus imponat, addita hac forma: Consigno vos Deo Trino & uno, Patri, Filio, & Spiritu Sancto, & confirmo vos in gratia Christi in charitate Patris cælestis & communionis Spiritus Sancti, cujus participes facti estis in Baptismo, & nunc denuo signaculo dei certi estis &c. Quarto post annum idem ritus in Dania & Norwegia in usum vehebatur; reclamabant tamen non pauci, caussantes, hoc ritu declaratum Baptismum ab infantibus susceptum tanquam inefficacem & imperfectum ante hunc ritum fuisse, cunctosque veluti de novo Baptizari; in hoc quoque ritu multa intervenire scandalosa & dubia, ac Prædecessoribus omnino incognita, non utendum esse verbo: Confirmationis sed confessionis & professionis Baptismi &c. Ne ergo in novitate tumultus excitaretur, Christianus Willumson & Petrus Herselius Pseudo - Episcopi editis scriptis docuere, ex sacris literis quidem non demonstrari, hunc ritum tempore Apostolorum viguisse, fundari tamen hinc verbis D. Pauli: non rursus jacenti fundam

fundamentum . . . *Baptismatum doctrinae, impositionis manuum &c.* Tertul-
 lianum quoque & Cyprianum hanc confirmationem ceu veterem ritum commendare, antiquiorem esse illum confirmatione Pontificia, utpote jam in sæculo quarto usitatum, & nunc in tremisse Lutheranae Ecclesiae jamjam vigere &c. Attamen hic ritus vel ex S. Literis eruitur vel non? si ita, quis non miretur, illum jam ab initio praetensae Reformationis semper & ubique adeo praecipuum non fuisse, ut etiam hodiedum Ulmæ, Halæ &c. rejiceretur, si autem in S. Literis diserte praecipuus non est, sed duntaxat probabile illius vestigium in illis & SS. Patribus invenitur, inferri videtur, Lutheranos vel aliqua invexisse, quæ in S. Literis clare non habentur, vel eos immerito Catholicæ Ecclesiae ritus exhibilare, eoquod ritus adhibeantur, qui haud obscure S. Paginæ, SS. Patribus, & antiquissimo Ecclesiae usui & traditioni clare innituntur, v. g. aqua lustralis, abrenuntiatio Sathanæ in Baptismo, inunctio &c. Hac ratione devictus videtur Melanchton, qui teste Joanne Bilzingo *in suo monumento de consilio Dei*, Missam, & veteres Baptismi caeremonias, v. g. sal benedictum &c. abstinentiam a carnibus, ritus in lingua

Sæc. XVIII.
 A. C. 1732.

Sæc. XVIII. A. C. 1732. gua latina & confirmationem denuo in-
 vehere moliebatur, quia in Saxonia
 semper in usu fuissent, & in S. Literis
 fundamentum haberent.

Porro, ne hujus ritus a Catholica
 Ecclesia mutuati suspicio vel levis esset,
 ad confirmandos suorum animos ne-
 cesse erat, ut Prædicantes editis libel-
 lis iterato inculcarent, novam hanc
 confirmationem plurimum differre ab
 illa, quæ apud Catholicos semper vi-
 guit, hosque a praxi Ecclesiæ Apo-
 stolicæ in suo confirmationis ritu plu-
 rimum aberrare. Gloriosum hunc la-
 borem in se suscipere præsertim Chem-
 nitius, Heilbrunnerus, Zaämannus,
 Kilianus, alique recentis Ecclesiæ
 Patres. Forte hi longe melius fecis-
 sent, si facti fuissent, quod ipsi Luthe-
 rani hunc ritum a Catholicis didice-
 rint, quos S. Ambrosius jam in Sæ-
 culo IV. his verbis hortabatur, *Repete,*
quid interrogatus sis, recognosce, quid re-
sponderis. Renuntiasti diabolo & operibus
ejus, mundo & luxuriæ ejus, ac volupta-
tibus: memor esto sermonis tui, & nun-
quam tibi excidat tuæ series cautionis.

§. XV.

Funesta Francisci Bellisomi Marchio-
nis fata.

Erat